

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/76/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716206994
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716206994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného: Advokátskou kanceláriou Veronika Kubriková, PhD, s.r.o. so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: Š.F. I., U.. X.XX.XXXX, R. Š. XX/X, XXX XX F. Š., o zaplatenie 3 887,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20Csp/24/2016 - 51 zo dňa 20.12.2016 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e s a rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.
- II. Z r u š u j e s a rozsudok v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, cit.:

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.394,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 1.5.2016 do zaplatenia formou pravidelných mesačných splátok po 60,-eur mesačne vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade neuhradenia jedinej splátky.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca má právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.“

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že účastníci uzavreli dňa X.X.XXXX úverovú zmluvu, v zmysle ktorej žalobca žalovanému poskytol peňažné prostriedky vo výške 4.400 eur a poskytnutý úver s úrokom sa žalovaný zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 112,75 eur, pričom mal splatiť celkovo 72 mesačných splátok. RPMN záväzku nebola v zmluve uvedená. Prípisom zo dňa X.X.XXXX bol žalovaný pre neplnenie podmienok zmluvy vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do dátumu uvedeného na výzve. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. S ohľadom na uvedené súd nepriznal žalobcovi požadované zmluvné úroky a v tejto časti návrh zamietol. Súčasne súd vo zvyšku uplatneného nároku návrhu vyhovel a priznal žalobcovi nárok na nesplatenú časť istiny po odpočítaní splátok uhradených po zosplatení úveru a tiež ním uplatnené príslušenstvo a trovy konania v zmysle § 255 CSP.

2. Proti zamietavému výroku rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Z obsahu odvolania nevyplýva, že by sa žalobca odvolával aj proti výroku o povolení splátok. Rozsudok považuje za nepreskúmateľný a arbitrárny. Nesúhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie, že v zmluve nie je uvedená RPMN. Ďalej uviedol, že dlžník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu

ich reálneho vrátenia., na túto povinnosť nemá vplyv ani zosplatnenie úveru. Poukázal na to, že súd bez odôvodnenia žalobu zamietol aj v časti úrokov z omeškania. Namietal tiež aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka, resp. zákona o ochrane spotrebiteľa na plynutie premlčacej doby. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

6. Odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania. Výrok I., ktorým súd žalobe vyhovel v časti 3 394,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 1.5.2016 do zaplatenia odvolaním napadnutý nebol, a preto je právoplatný. Podané odvolanie smeruje len proti zamietavému výroku rozsudku.

V prvom rade je potrebné si ujasniť, v akej časti súd žalobu zamietol. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie istiny vo výške 3.887,34 eur (výška istiny ku dňu 9.5.2014), úroky vo výške 1.395,66 eur (výška úrokov ku dňu 30.4.2016), úroky z omeškania vo výške 43 eur (od 9.5.2014 do 30.4.2016), úroky 16 % ročne zo zostatku nesplatennej istiny 3.887,34 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo zostatku nesplatennej istiny 3.887,34 eur od 1.5.2016 do zaplatenia, trovy.

Súd prvej inštancie k priznanej sume 3 394,46 eur dospel nasledovne: Dlžná istina ku dňu 9.5.2014 vo výške 3.887,34 eur, mínus úhrady vykonané od 11.9.2015 do 11.7.2016, podľa žaloby, vo výške 876,85 eur, plus úrok ku dňu 9.5.2014 vo výške 335,94 eur, plus poplatky za upomienky 39,28 eur, plus poistné 8,75 eur = 3 394,46 eur.

Z dokumentu „Aktuálny stav úveru ku dňu XX.X.XXXX“ (č.l.4) vyplýva, že žalovaný vyčerpал sumu 4.400 eur a zaplatil splátky spolu vo výške 2.256,19 eur (vo výpise sa nenachádzajú splátky vykonané dňa 10.5.2016, 10.6.2016 a 11.7.2016). Z celkovej zaplatenej sumy 2.256,19 eur bola suma 512,66 eur započítaná na istinu, suma 1.545,54 eur bola započítaná na úroky a suma 197,99 eur bola započítaná na poplatky.

V dňoch 10.5.2016, 10.6.2016 a 11.7.2016 boli vykonané ďalšie úhrady spolu vo výške 297,52 eur, ktoré boli žalobcom započítané na úroky.

7. Podľa § 2 písm. g/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy

o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 odsek 2 písm. k/ ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8. Žalobca v odvolaní namieta záver súdu prvej inštancie o tom, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie a dopĺňa, že údaj o RPMN nie je uvedený v správnej výške. Odvolací súd si overil výšku RPMN pri vstupných údajoch poskytnutého úveru vo výške 4 400 eur a 72 mesačných splátok po 112,75 eur na dvoch rôznych internetových kalkulačkách (T.) a oba tieto zdroje zhodne vypočítali RPMN vo výške 25,38 %, pričom v zmluve je uvedená RPMN vo výške 20,74 %. V zmysle ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (úver sa v dôsledku nižšie uvedenej RPMN zdá byť pre spotrebiteľa výhodnejší, ako v skutočnosti je).

9. Na margo zákonom vyžadovanej náležitosti uvedenia RPMN podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ odvolací súd dodáva, že pri výpočte RPMN sa vychádza aj z údajov § 9 odsek 2 písm. k/ ZoSÚ. K údaju o RPMN odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky.

Klauzula objasňujúca špecifikáciu splátok úveru nielen podľa istiny ale aj úrokov a poplatkov má význam, aby bol jasný údaj, (i) z čoho splátka pozostáva, (ii) či splátka obsahuje aj poplatky, (iii) či neobsahuje poplatky, ktoré nemajú byť zaradené do RPMN), (iiii) či ide o amortizované splácanie alebo bez amortizácie alebo (iiiiii) údaj o tom, v ktorých splátkach je výlučne istina a v ktorých len poplatky (pri niektorých typoch úverov sú zmluvy formulované tak, že najprv sa splácajú výlučne úroky a v poslednej splátke istina) a pod .

Podľa názoru odvolacieho súdu špecifikácia splátok úveru má svoj význam aj v tom, že spotrebiteľ má možnosť v prípade sankcie bezpoplatkovosti priamo zistiť, ktorej časti splátky sa táto sankcia týka. Spotrebiteľ má tiež možnosť kontroly, či v splátke použitej na účely výpočtu RPMN nie je uvedený poplatok, ktorý sa do RPMN nesmie započítať. RPMN pritom predstavuje dôležitý údaj o celkových nákladoch na úver. Špecifikácia splátok úveru môže odhaliť aj nekalé obchodné praktiky, ak by nedošlo k naplneniu predzmluvných informácií o splátkach úveru (cieľ podľa II. bod 2 smernice 2008/48/ES).

10. Účastníci zmluvy uzatvorili aj poistenie schopnosti splácať úver. V zmysle bodu 11.3 OP sú akékoľvek náklady spojené s poistením súčasťou splátky úveru. V zmluve je dohodnutá výška splátky úveru 112,75 eur a podľa bodu 11.3 OP súčasťou tejto sumy je aj poistné. Zo zmluvy však nevyplýva výška poistného, a teda ani výška splátky úveru bez poistného. Keďže medzi účastníkmi poistnej zmluvy absentuje dohoda o výške poistného, a tiež vzhľadom na spôsob uzavretia poistnej zmluvy, z ktorého vyplývajú pochybnosti o individuálnom dojednaní, sa vynára otázka platnosti poistnej zmluvy, a s tým súvisiaca správnosť uvedenej RPMN, ktorej súčasťou sú aj náklady na poistenie.

11. Odhliadnuc od pochybností o platnosti poistnej zmluvy, odvolací súd má za to, že v úverovej zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN. Odvolací súd zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto aj z tohto dôvodu je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

12. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej

judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

Problém nastal v súvislosti s pochybnosťami, kde sú hranice nepriameho účinku smernice. Súd totiž na jednej strane má za cieľ v zmysle rozsudku C-42/15 dosiahnuť plný účinok smernice pri využití všetkých aplikačných metód a ustanovení celého právneho poriadku, no na druhej strane existujú obavy, aby nedošlo v sporoch medzi jednotlivcami k aplikácii nepriameho účinku smernice contra legem a navyše aj proti princípom súkromného práva akými je aj princíp právnej istoty.

13. Dôležitý je tiež výklad rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že Súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN.

14. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods.1 písm. k/ ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval aké následky sú spojené s absenciou obligatórných náležitostí uvedených pod písm. k/ § 9 odsek 1 ZoSÚ a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku a aj stále je platný a účinný.

V Zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bola do právneho poriadku zakotvená dikcia zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere o spôsobe splácania úveru podľa istiny, úrokov a iných poplatkov. Približne štyri roky táto zákonná dikcia bola spojená ešte aj kumulatívne s právom na uvedenie súčtu týchto platieb. Nemali by byť žiadne pochybnosti, že v tom čase smernica Rady 87/102/EHS nevyžadovala plnú harmonizáciu.

Zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bola transponovaná smernica 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ktorá vyžadovala plnú harmonizáciu. Do tohto nového zákona o spotrebiteľských úveroch bola prevzatá z predchádzajúceho zákona totožná dikcia splácania spotrebiteľských úverov podľa splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

15. Odvolací súd má za to, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov.

16. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a dodáva, že v zmluve tiež absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, čo postačuje na to, aby sa úver podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ považoval za bezúročný a bez poplatkov.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že ku dňu písomného vyhotovenia tohto rozsudku bola uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 22Co/20/2018 zo dňa 27.3.2018 podaná prejudiciálna otázka v reakcii na rozsudok C-42/15.

17. Žalobca má preto nárok len na zaplatenie nesplatennej časti istiny. Žalovaný vyčerpал úver vo výške 4.400 eur a zaplatil celkovo sumu 2.553,71 eur, žalobca tak má nárok na zaplatenie sumy 1.846,29 eur. Súd prvej inštancie nezohľadniac vykonané úhrady v celkovej výške 2.553,71 eur (2.256,19 eur + 297,52 eur, bod 6 odôvodnenia tohto rozsudku), a prekročiac žalobný petít v časti poplatkov a poistného (uvedené nižšie), priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy spolu 3.394,46 eur, teda viac, ako má žalobca nárok, preto odvolaciemu súdu neostávalo nič iné (rozsudok vo vyhovujúcom výroku napadnutý nebol), ako rozsudok potvrdiť vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

18. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti vyčíslených úrokov z omeškania od 9.5.2014 do 30.4.2016 odvolací súd dodáva, že z obsahu rozhodnutia vyplýva, že súd tieto úroky síce nepriznal, aj keď žalobca na nich má právo, napriek tomu však odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok aj v tejto časti a to z dôvodu, že súd nad rámec žalobného petítu priznal žalobcovi poplatky za upomienky vo výške 39,28 eur a poistné vo výške 8,75 eur, čo je spolu viac, ako vyčíslené úroky z omeškania (súd prvej inštancie vychádzal z Výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 9.5.2014, č.l. 21 spisu, Dĺžná istina ku dňu 9.5.2014

X.XXX,XX eur - úhrady vykonané od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX, podľa žaloby, vo výške 876,85 eur + úrok ku dňu 9.5.2014 335,94 eur + poplatky za upomienky 39,28 eur + poistné 8,75 eur = 3.394,46 eur). V konečnom dôsledku tak žalobcovi v tejto časti bolo priznané viac, ako si uplatnil. v časti vyčíslených úrokov z omeškania.

19. Vzhľadom na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov nie je potrebné osobitne sa zaoberať otázkou práva veriteľa na úroky z úveru aj po predčasnom zosplatnení úveru, no len pre úplnosť odvolací súd dodáva, že sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie uvedeným v bodoch 17 až 20 odôvodnenia a poukazuje na ďalšie rozhodnutia, v ktorých je obdobný názor vyslovený: rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/42/2016 zo dňa 11.5.2017, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 07.05.2014, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22. 02. 2017 sp. zn. 5Co/407/2016.

20. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietavej časti postupom podľa § 387 ods. 1 potvrdil.

21. Výrok o náhrade trov konania ako súvisiaci výrok odvolací súd postupom podľa § 389 písm. c) zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie neuviedol podľa ktorého konkrétneho ustanovenia rozhodol, ako sa vyrovnal s pomerom úspechu a neúspechu strán sporu a nevysporiadal sa ani s možnosťou prípadnej aplikácie ust. § 257 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania.

22. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).